

Foto: Jaap Reedijk

Recensie muziektheater: Maurice Mulderij over de (on)zin van de liefde

Gezien: 5 oktober Diekhuus Middelharnis

Met een show die als titel 'De (on)zin van de liefde' draagt, weet je als publiek dat het geen lofzang op de romantiek wordt. De vragen die Lovecoach Maurice Mulderij zijn toehoorders stelt, worden aarzelend beantwoord met wat besmuikt gegrinnik. 'Wie denkt er, tijdens het vrijen, wel eens aan een ander?' is er zo een. Mulderij confronteert ons met gedrag en verontrustende gedachten die we herkennen doch met moeite erkennen: het leugentje om bestwil, de heimelijke verlangens en irreële verwachtingen. Het is niet de liefde op zich, die hij hekelt. Eerder de wijze waarop wij er invulling aan geven. Daarbij spaart hij zichzelf niet en weet hij met zijn speelse humor te voorkomen dat zijn 'college' ongemakkelijk of bitter wordt. De sfeer die hij creëert heeft meer iets weg van vrienden onder elkaar die bij een goed glas wijn bekentenissen delen. Soms wat gegeneerd, maar ook opgelucht, lachend, 'Heb jij dat ook?'

Dit wordt afgewisseld met liedjes die hij zelf heeft geschreven. Enkele songs zijn luchtig of ironisch maar de meeste zijn serieus van toon. Achter de piano maakt het publiek kennis met een andere Maurice Mulderij. De spring in 't veld van zoëven maakt dan plaats voor een gevoelige troubadour die zingt over pijn en afscheid. Hier en daar is die overgang wat abrupt maar de teksten zijn oprecht en fraai muzikaal verpakt, met soms verrassende muzikale vondsten. Zijn liedjes, waarbij tekst en melodie elkaar versterken, zijn samengebracht op een CD met als titel 'Wie ben ik nu'. Een treffende titel en een vraag die hij niet alleen zichzelf stelt. Hoe werkt dit bij mij, is de gedachte die hij bij zijn publiek wil losmaken. In zijn show werkt hij niet naar antwoorden toe. Wel maakt hij ons deelgenoot van zijn eigen bevindingen: 'Ik ben anders dan ik dacht...'

-Jacqueline Wielaard-

